

## στέκομαι

**στέκομαι**, ρ. [<μτγν. στέκομαι <στέκω], στέκομαι. **1.** βοηθώ, συμπαραστέκομαι σε κάποιον: «απ' όλη την παρέα μου μόνο ο τάδε μου στάθηκε στις δυσκολίες μου». **2.** αποδεικνύομαι: «αυτό το παιδί στάθηκε άξιος γιος το πατέρα του». **3.** ανταποκρίνομαι σε αυτό που αναλαμβάνω, ανταποκρίνομαι στις υποχρεώσεις μου: «δε στάθηκε όπως έπρεπε ως διευθυντής μιας τόσο μεγάλης επιχείρησης». (Λαϊκό τραγούδι: *η αγάπη θέλει δύο για να ζεσταθεί, να παλέψει με το κρύο, να στεριώσει, να **σταθεί***). **4.** δεν κάνω τίποτα, αδρανώ: «εμείς σκοτωνόμαστε στη δουλειά κι αυτός στέκεται και μας κοιτάζει σαν χαζός». **5.** (για γυναίκες) δέχομαι με ευκολία να υποστώ τη σεξουαλική πράξη, δέχομαι να γίνω αντικείμενο ικανοποίησης της ερωτικής ορμής κάποιου άντρα: «αυτή η γυναίκα στέκεται σ' όποιον να 'ναι». **6.** στο γ' εν. πρόσ. και σε ερωτηματικό τύπο **στέκεται;** είναι σωστό; δίκαιο; είναι πρέπον; αρμόζει; ταιριάζει(;): «στέκεται κοτζάμ άντρας να χτυπάς μικρό παιδί; || στέκεται επιστήμονας άνθρωπος να κάνει παρέα μ' αυτούς τους αλήτες;». Πολλές φορές, προτάσσεται και άλλες φορές ακολουθεί τη φρ. το *όχι πες μου*. **7.** στο γ' πρόσ. αορ. **στάθηκε**, συνέβη: «στάθηκε κάτι μοιραίο στο δεσμό μας και χωρίσαμε». **8.** στην προστακτ. **στάσου**, περίμενε, άκου, περίμενε για ν' ακούσεις: «στάσου να σου πω κι ύστερα αποφασίζεις»· βλ. και λ. [στέκω](#). (Ακολουθούν 65 φρ.)·

- δε θα στέκομαι με δεμένα (τα) χέρια ή δε θα στέκομαι με (τα) χέρια δεμένα, βλ. λ. [χέρι](#)·

- δε θα στέκομαι με σταυρωμένα (τα) χέρια ή δε θα στέκομαι με (τα) χέρια σταυρωμένα, βλ. λ. [χέρι](#)·

- δε μου στέκεται καλά, βλ. λ. [καλός](#)·

- δε στέκεται, (απρόσ.) δεν είναι σωστό, δίκαιο, πρέπον, δεν αρμόζει, δεν ταιριάζει: «δε στέκεται να ξημεροβραδιάζεσαι στα μπαρ και να πίνεις || δε στέκεται ν' αφήνεις το σπίτι σου να πεινά || αυτό που λες δε στέκεται»·

- δε στέκεται καλά, βλ. λ. [καλός](#)·

- δε στέκεται καλά στα μυαλά του, βλ. λ. [μυαλό](#)·

- δεν μπορώ να σταθώ στα πόδια μου, βλ. λ. [πόδι](#)·

- δεν τον αφήνω να σταθεί σε χλωρό κλαρί (κλαδί), βλ. λ. κλαρί·

- εδώ μου στάθηκε, βλ. λ. [εδώ](#)·

- εδώ μου στέκεται, βλ. λ. [εδώ](#)·

- έπεσε απ' την Ακρόπολη (Λευκό Πύργο) και στάθηκε όρθιος, βλ. λ. [Ακρόπολη](#)·

- μη στέκεσαι, μην αδρανείς, ενεργοποιήσου: «πάρε τη δουλειά και μη στέκεσαι, γιατί θα σε προλάβει άλλος». Συνών. μην κάθεσαι·

- μου στάθηκε, **α.** αποδείχτηκα πολύ τυχερός σε κάποια παράτολμη ενέργειά μου: «έριξα όλα τα λεφτά μου σ' αυτή την εισαγωγή απ' το εξωτερικό και, με το νέο νόμο που ψηφίστηκε, μου στάθηκε». **β.** (για γυναίκες) δέχτηκε χωρίς την παραμικρή δυσκολία να της επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη: «ένα καφέ την κέρασα και μου στάθηκε». **γ.** μου συμπαραστάθηκε στις δύσκολες στιγμές μου: «εσύ μπορείς να λες γι' αυτόν τον άνθρωπο ό,τι θέλεις, αλλά ήταν ο μόνος που μου στάθηκε στις δύσκολες στιγμές μου»·

- μου στάθηκε στην πλάτη, βλ. λ. πλάτη·

- μου στάθηκε στο λαιμό, βλ. λ. [λαιμός](#)·

- μου στέκεται στο λαιμό ή μου στέκεται σαν τσίτα στο λαιμό, βλ. λ. [λαιμός](#)·

- όπου πάει κι όπου σταθεί, βλ. λ. [όπου](#).
- όπου βρεθεί κι όπου σταθεί ή όπου σταθεί κι όπου βρεθεί, βλ. λ. [όπου](#).
- προσπαθεί να σταθεί στα πόδια του, βλ. λ. [πόδι](#).
- στάθηκα άτυχος, βλ. λ. άτυχος.
- στάθηκα τυχερός, βλ. λ. τυχερός.
- στάθηκε άντρας, βλ. λ. άντρας.
- στάθηκε ο νους μου, βλ. λ. νους.
- στάθηκε στα πόδια του, βλ. λ. [πόδι](#).
- στάθηκε το μυαλό μου, βλ. λ. [μυαλό](#).
- στάσου και θα δεις! (ενν. τι θα πάθεις), απειλή για τιμωρία, ιδίως με ξυλοδαρμό: «στάσου και θα δεις τι θα πάθεις, μόλις τελειώσω απ' τη δουλειά!».
- στάσου ν' ακούσεις, περίμενε να ακούσεις αυτό που έχω να σου πω: «στάσου ν' ακούσεις πρώτα τι θέλω να σου πω κι έπειτα φωνάζεις».
- στάσου να δεις, βλ. φρ. στάσου ν' ακούσεις.
- στάσου να σου πω, βλ. φρ. στάσου ν' ακούσεις.
- στάσου στο ύψος σου, βλ. λ. [ύψος](#).
- στέκεται από πάνω μου σαν χάρος ή στέκεται σαν χάρος από πάνω μου, βλ. λ. [χάρος](#).
- στέκεται βουβός σαν ψάρι, βλ. λ. ψάρι.
- στέκεται καλά, βλ. λ. [καλός](#).
- στέκεται πάνω απ' το κεφάλι μου σαν το χάρο ή στέκεται πάνω απ' το κεφάλι μου σαν χάρος ή στέκεται σαν το χάρο πάνω απ' το κεφάλι μου ή στέκεται σαν χάρος πάνω απ' το κεφάλι μου, βλ. λ. χάρος.
- στέκεται σαν άγαλμα, βλ. λ. άγαλμα.
- στέκεται σαν αγγούρι, βλ. λ. [αγγούρι](#).
- στέκεται σαν κούτσουρο, βλ. λ. [κούτσουρο](#).
- στέκεται σαν ξυλάγγουρο, βλ. λ. [ξυλάγγουρο](#), βλ. λ. [ξυλάγγουρο](#).
- στέκεται σαν παλούκι, βλ. λ. παλούκι.
- στέκεται σαν Παναγία, βλ. λ. [Παναγία](#).
- στέκεται στα νύχια για καβγά, βλ. λ. νύχι.
- στέκεται στον αέρα, βλ. λ. αέρας.

- στέκομαι ακόμη όρθιος, βλ. λ. [όρθιος](#).
- στέκομαι ανάμεσα στο να... (ακολουθεί ρήμα) ή όχι, βλ. λ. ανάμεσα.
- στέκομαι δίπλα του, βλ. λ. [δίπλα](#).
- στέκομαι εμπόδιο (σε κάποιον), βλ. λ. εμπόδιο.
- στέκομαι κλαρίνο, βλ. λ. [κλαρίνο](#).
- στέκομαι με (τα) χέρια δεμένα ή στέκομαι με δεμένα (τα) χέρια, βλ. λ. [χέρι](#).
- στέκομαι με (τα) χέρια σταυρωμένα ή στέκομαι με σταυρωμένα (τα) χέρια, βλ. λ. χέρι.
- στέκομαι όρθιος, βλ. λ. [όρθιος](#).
- στέκομαι πάνω απ' το κεφάλι του, βλ. λ. κεφάλι.
- στέκομαι προσοχή, βλ. λ. προσοχή.
- στέκομαι σούζα, βλ. λ. σούζα.
- στέκομαι στα νύχια, βλ. λ. νύχι.
- στέκομαι στα πανιά, βλ. λ. πανί.
- στέκομαι στα πόδια μου, βλ. λ. [πόδι](#).
- στέκομαι στη σειρά, βλ. λ. σειρά.
- στέκομαι στην τρίχα, βλ. λ. τρίχα.
- στέκομαι στο λόγο μου, βλ. λ. [λόγος](#).
- στέκομαι (στο) πλάι του, βλ. λ. πλάι.
- στέκομαι στο πλευρό του, βλ. λ. πλευρό.
- στέκομαι στο ύψος μου, βλ. λ. [ύψος](#).
- στέκομαι στο ύψος των περιστάσεων, βλ. λ. [ύψος](#).
- στέκομαι στον όρκο μου, βλ. λ. όρκος.
- στο δόντι μου στάθηκε, βλ. λ. [δόντι](#).
- στο λαιμό να σου σταθεί, βλ. λ. [λαιμός](#).
- του στάθηκα σαν πατέρας, βλ. λ. [πατέρας](#).